

KURJER EXTRA-ORDYNARYJNY

WARSZA

W S K I.

DNIA 26. LIPCA ROKU 1760.

Z Warszawy d. 26. Lipca.

We Czwartek przeszły u Dworu była gala z okoliczności Jmieni Królowej Jmci Krystyny.

Z Łaskawego Łask Królewskich szafunku Chorągiew Pancerna po dobrowolnym ustąpieniu Jmci Pana Rocha Kwaśniewskiego Miecznika Ziemi Steżyckiej Jmci Panu Adamowi Pełce Chorążemu Steżyckiemu, a Miecznikostwo Ziemi Steżyckiej Jmci Panu Stanisławowi Kwaśniewskiemu Chorążemu Znaku Pancernego w Woysku Koronnym; Kafztelania Lwowska po śmierci Jmci Pana Siemińskiego Jmci Panu Potockiemu Staroście Szczyrzeckiemu; Kamerjunkturystwo J. K. MCi Jmci Panu Tomaszowi Alexandrowiczowi; Pułkownikostwo w Woysku Ko-

ronnym i Kamerjunkturystwo J. K. MCi Jmci Panu Janowi Kolumnie Czofnowickiemu Kafztelanicowi Wyszogrodzkiemu dostały się.

Jmć Pan Czapki Chorąży Malborcki przybywszy tu w przeszłym tygodniu, dnia wczorajszego wyjechał do Lublina.

Dnia 18. tego miesiąca odprawily się dwie Dysputy Filozoficzne w Collegium Nobilium Scholarum Pi- arum, z których druga, po obiedzie dedykowana była Xiążęciu Jmci Prymasowi; i na tey znajdowało się wielu dystyngwowanych Gości; Jmć Pan Pofel Francuski na teyże Dyspucie przytomny, osobliwszy pomienionemu Collegium uczynił honor, gdy dla wzbudzenia Emulacyi w Młodzi, i zachęcenia oneyże do nauk, różne niespodzianie Argumenta, z osobliw-

szą mądrością, i doskonałością, proponował.

Według wiadomości dziś odebranych z Saxonii pod datą 19. tego miesiąca, Feldmarszałek Hrabia *de Daun* dnia 18. wieczorem z całym woyskiem swoim stanął w bliskości Drezna przy *Schönfeld*.

Nazajutrz nieprzyjaciela zaraz zpędził z tej strony od Nowego Miasta, i przez to komunikacyą sobie z Miastem uczynił. Tegoż czasu Garnizon z nowego Miasta wypadłszy nieprzyjacielowi kilka armat odebrał.

Czekamy na wiadomość o dziejach dalszych, które Feldmarszałek *Daun* przedsięweźmie przeciw woysku nieprzyjacielskiemu po tantey stronie Miasta stojącemu.

Z Dobromila d. 14. Lipca.

W Klasztorze OO. Bazylianow Prowincyi Koronney odprawiły się dwie publiczne Teologiczne Dysputy, pierwsza z rana pod Imieniem Jmci Pana Antoniego Derszniaka Starosty Chotyńskiego, druga po południu pod Imieniem Xiążęcia Jmci Lubomirskiego Woiewody Lubelskiego, w przytomności nie tylko wszystkich Jhmciow XX. Professorow Zakonnych z Przemyśla na ten dzień i Akt od pomienionych Jhmciow XX. Bazylianow Dobromilskich umyślnie zaproszonych i sprowadzonych, ale też innych godnych Gości, z Ziemi Przemyślskiej.

Z Torunia dnia 10. Lipca.

Jhmć Państwo Woiewodowic Pomorscy w przeszłym Tygodniu

z Pomorskiego do Dobr swoich Ostromecka przybyli, gdzie w Niedzielę przeszłą jako w dzień Oktawy Imienia Jmci Pana Woiewody, Jmć Pan Czapiki Pomorski Deputat z Jeymcią swoją, Jhmć XX. Dziekan Zmiewski, i Mellin Kanonik, Chełmińscy, Jeymć Pani Kruszyńska Kasztelan; Gdańska z Synem i Córką, Jmć Pan Piwnicki Podkomorzy J. K. MCI, Jmć Pan Browiński Sądowy; Jmć Pan Bagiński Stolnik Zawskrzyński z Jeymcią, i wielu innych Jhmciow Obywatelow i Duchownych zjechało się oświadczać swoje Jmci Panu Woiewodzie powinszowanie; cały dzień na uczenie rozrywkach wesolych z ukontentowaniem całej kompanii się odprawił. Nazajutrz po obiedzie Jmć Pan Pomorski w podróż do Lublina Traktem na Toruń wyjechał.

Z Londynu d. 4. Lipca.

Część woyska naszego do Obozu *Barham Downs* niżej Miasta *Canterbury* dnia 30. Czerwca weszła, inne obozy już wymierzone wkrótce będą woyskiem napełnione. Fregaty Królewskie *Aquilon* i *Acyon* także Statek do rzucania bomb *La Carcasse* wybiegły na morze dla złączenia się z Okrętami stojącymi przed *Havre de Grace*. Gdy już u nas o pokoju wzmianki cierpieć niechęć, i Dwór skutecznie myśli o podbiciu w tym roku Wysp Francuskich w Indyach zachodnich, General *d'Amherst* z Ameryki oznajmuie, że dnia 12. Maia już zgromadził w Albanii Woysko tak Europejskie jako

Amerykańskie, którym snadno mu będzie resztę Francuskich podbić fortec w Kanadzie.

Okręt Kompanii Indyjskiej nazwany *Hrabia de Holderness* następujące z Indyi Wschodnich przywiódł do *Spithead* wiadomości: których jednak Dwór ogłaszać nie kazał, jako nieściągających się do spraw Korony, lecz tylko do Kompanii Indyjskiej Angielskiej względem Kompanii Indyjskiej Hollenderskiej. Sprawa jest taka.

Widząc Angielczycy, że Hollendrzy Francuzow opatrują faletę, postanowili im zabronić wyciecia na Bengale. Hollendrzy dla utrzymania się przy swoim handlu wsadzili na 7. okrętów 600. Francuzow i 1,000. Indyjanow, naprzód zabrali Statek Kompanii Angielskiej, potym wysadzili ludzi swoich przy *Calicota* tym umyślem, aby tę fortecę opanowali. Garnizon mężnie się broniący 500. z ludzi ich na placu trupem położył, a drugie tyle w niewolę zabrał. Nie General *Clive*, lecz Pułkownik *Ford* Nababowi w tej okoliczności dopomagał.

Hollendrzy tą klęską mniej zafrazeni udali się na rzekę dla podbicia okrętów 4. kompanii naszej, których Kapitanowie tak mężnie i roztropnie się sprawili, że po żwawey przez pięćwartey godziny bitwie, 5. okrętów Hollenderskich podbili, dwa ostatnie musiały uciekać, lecz spotkawszy się z 2. naszymi okrętami onym się poddały. Ani Admiral *Pocock*, ani żaden okręt Królewski nie mie-

szął się do tej akcji, po której Okręty nasze atakowały i dobyły jedną z dwóch Hollenderskich osad. Lecz tak rzeczona osada, jako podbite okręty Hollendrom są wrócone, którzy z strony swojej uznali się być winnemi, obowiązali się za poczynione szkody Angielczykom zapłacić 120,000. funtow Sterl: i przyrzekli, że napotym nad jeden Statek osadzony 100. ludzi nie mają posyłać do żadney ze dwóch swoich osad.

Z Londynu d. 8. Lipca.

Szkoda uczyniona przez pożar w *Portsmouth* jest szacowana od 300. do 400. tysięcy funtow Sterlingow, listy późniejszy tylko kładą 100,000. Nieszczęśliwy ten trefunek żadney przeszkody nie przynosi dziełom wojennym na morzu, ponieważ mamy ieszcze tak wiele narzędziow i ryszczunku w *Portsmouth*, że moglibyśmy straszną uzbroić flotę. Pożar ten w noc z 2. na 3. zajął się. Tak straszna była na ow czas nawalnicca, grzmoty, pioruny, i błyskawice, że Żołnierz na warcie stojący nic widzieć nie mógł; postrzegł jednak kulę ognistą lecącą ku magazynowi, w którym liny były złożone, i w 10. minut, rzeczony wybuchnął pożar.

Pokazuje się tu rejestr okrętow zabranych Angielczykom przez Francuzow, i Francuzom przez Angielczkow od dnia 1. Czerw: r. 1759. do dnia 1. Czerw: 1760. Francuzi podbili Angielskich okrętow 2,539. między któremi jest 321. odebranych, a 327. wykupio-

nych, między zabranemi było 78. Armatorow. Angielczycy wzięli Francuzom 944, licząc w to 243. Armatorow, między okrętami naywięcey jest Rybackich i innych zylku nie przynoszących Statkow, co jest znakiem, że Nieprzyacielskie handle albo cale upadły, albo na cudzych okrętach dzieią się. Niewolnikow Francuskich liczymy u nas na 35,000. Strażna nasza wyprawa podobno będzie zaniechana, albo na pomyślniejszy czas odłożona.

Z Wiednia d. 19. Lipca.

Według ostatnich wiadomości z Drezna, Król Jmć Pruski od dnia 13. to Miasto żwawie atakuje, lecz do dnia 17. nic ieszcze nie wیکorał. Według tychże wiadomości Garnizon pała żądzą wławić się meństwem, którego już dał dowod dnia 16. gdy General Hrabia de Maquire uczynił wycieczkę i z Generalem de Ried kommuniakacją sobie otworzył. Feldmarszałek Daun dnia 19. ma przybyć pod Drezno.

DONIESIENIE

Z Warszawy d. 26. Lipca.

Podaje się do wiadomości, iż tu w Warszawie na Krakowskiem Przedmieściu są dwie Kamienice jedna podle drugiey złączone ze Stajniami, Wozowniami, Szpichlerzami, Studnią z kuchniami dworskimi i ze wszelkimi wygodami do sprzedania, należące do Jmci Pana de Hiche Oberstleytnanta Gwardyi Koronney, ktoby tedy miał wolą kupienia onych, niech się odzywa do tegoż Jmci,

który także w tyłach tych kamienic aliàs na koziey ulicy ma do zbycia Domostwo drewniane ze stajnią i wozownią ale tylko do przeniesienia onych z gruntu.

TARGI WARSZAWSKIE

Dnia 25. Lipca.

Korzec pszenicy	Tynf:	12.
Zyta	- - -	7.
Jęczmienia	- - -	6.
Słodu	- - - -	9. - 1.
Owfa	- - - -	5.
Kaszy Jęczmienney	- 10.	- 2.
Dito Tatarczaney	- 10.	2.
Dito Jaglaney	- 12.	do 14.

TARGI GDANSKIE

dnia 19. Lipca 1760.

Towar na Łasztu od 60. Korcow.

Pszenicy białey	Polk:	250. do 270.
Dito Płtrey	- -	210. 230.
Dito Czerwonoy	- 190.	- 210.
Dito Z Montow	- 150.	- 175.
Zyta od funt:	118. do 120.	- 125.
Dito od funt:	113. - 117.	- 120.
Jęczmienia	- - -	115. - 120.
Słodu od korców	90. 180.	- 200.
Owfa	- - -	95. 100.
Kaszy Jaglaney	200.	- 280.
Kaszy Tatarczaney	160.	- 180.

Kurs Piemędzy.

Czerwonoy Złoty nowy	11. gr.	12.
Dito Stary ważny	- 11.	6.
Dito Nieważny	- - 10.	- 10.
Talar bity ważny	- 5.	- 10.
D to Nieważny	- - 4.	- 27.
D to Banco	- - - 6.	- 6.
Rubel	- - -	4. - 9.
Louis d' Or.	- - -	19. - 18.
Fridrichs d' Or.	- - -	19. 12.
Funt Flamancki	- - -	gr. 414.

Na Złoty Pruski idzie Szostakow 5.

Num: 26.

S U P L E M E N T
Z G A Z E T C U D Z O Z I E M S K I C H
D N I A 26. L I P C A R O K U 1760.

Dyaryusz od woyska Francuskiego od dnia 29. Czerwca do 2. Lipca.

Dnia 29. Marszałek z obozu pod *Neustadt* wyprawil znaczne Korpus, pod kommandą *Markieza de Poyanne*, który tegoż dnia stanął w *Holsdorf*, gdzie z nim się złączyły *Dragonie de Baufremont* i *Hussary de Turpin*. Dwa batalliony *de Bouillon* do *Marpurg* posłane były na zmocnienie Dywizyi *Generała de Chabo*.

Tegoż dnia 800. koni lekkich pod Kommandą *Jmci Pana de Grandmaison* i 4. Batalliony *Sasów z Woyska Hrabiego Jmci de Luzace*, pod kommandą *Generała de Glaubitz* wyprawione były do *Esdorf* i *Alsfeld* za odebraną wiadomością, iż *Generałowie Tremback* i *Freitag* z Dywizyami swemi okolice one naieżdżają, lecz nim woysko nasze tam doszło, nieprzyjaciel już był uszedł.

Dnia 30. moździerze nasze pod *Marpurg* były sprowadzone, i wnet zatym kilka bomb do Zamku rzucono. *Major de Puffendorff* mający w nim kommandę, przez kapitulacyą w niewolę się poddał z Garnizonem, którego było 380. ludzi

Dnia 1. Lipca *Jmć Pan de Chabo* z Brygadą *Irlandzką* wziął rozkaz złączyć się z częścią woyska stojącą w *Holsdorf*. Tegoż dnia Marszałek wyprawil *Generała de Filey* do *Dillenburg* dla obleżenia Zamku tamecznego, który już był opasany od *Batallionu s' Ogilvy* i *Woluntaryuszow de Clermont*.

Marszałek uwiadomiony, iż nieprzyjaciel w *Fritzlar* ma magazyny i że tam wielkie ekwipaże swoje odeślal dnia 29. wyprawil *Jmci Pana de Nordmann* z 1,250. koni do zabrania onych, ieśliby można było, albo przynajmniey do zatrwożenia z tyłu woyska nieprzyjacielkiego. *Jmć Pan Nordmann* teyże nocy ruszywszy się i daleko okrążywszy dla utaienia marszu przed nieprzyjacielem, dnia 1. Lipca równo ze dniem do *Fritzlar* przybył, wszystkie prawie ekwipaże dniem w przód były wyprowadzone do *Cassel*; znalazł tam 4. armaty, które zagwoździł połamawszy łoża i zepsuwszy wozy z amunicyą; w niewolę wziął 60. ludzi, 5. *Officyerow* i kilku *pufzkarzow*, a przy tym oswobodził około 100. *Hussarow* naszych, po więkšzey części z *Regimentu Berchini*; wiele wozow i więcey iak 60. koni *Officyerom* *Angielskim* zabrał, i magazyn z owsem zapalił; dowiedziawszy się zaś o nadejściu części woyska nieprzyjacielkiego licznieyszey, cofnął się ku *Frankenberg*, a zdobycz wziętą posłał przodem. Przybywszy do *Freyenhagen* po tak długim marszu, musiał woysku swemu pozwolić odpoczynku. *Xiążę Ferdynand* wzięwszy o tym wiadomość, wysłał *Generała Luckner* z

swoją Dywizyą i z 2. Regimentami Kawaleryi, które o godzinie 3. z południa uderzyły na ostatnią straż naszą, i po żwawey bitwie, która przez godzinę trwała, przymusiły onę cofnąć się do podjazdu Jmci Pana *de Nordmann*. Tu bitwa znowu była ponowiona, ale nakoniec General *Luckner* musiał się reysterować a nasi kontynuowali drogę do *Frankenberg*, gdzie stanęli dnia 1. Lipca o godzinie 11. w wieczor. W tey potyczce utraciliśmy 40. zabitych, ranionych, lub w niewolę wziętych, ale też strata nieprzyjacielska nie jest mnieysza.

Dyaryusz od Woyska Francuskiego od dnia 7. do 12. Lipca.

Xiążę *de Broglie* przestrzeżony dnia 7. od Hr: *de St. Germain*, iż dnia 9. będzie w *Corbach*, zaraz rzekę *Eder* przeysć, i Nieprzyjaciela umyślił do *Corbach* uprzędzić. Bagaże więkzse wysłał dnia 7. o południu, a o północy woysku do marszu być gotowym kazał, i sam przybywszy do obozu kolumny wyprawował, których iednak marsz dla różnych przeszkod, tak był opoźniony, że ostatnie bagaże o godzinie 8. rano ieszcze nie wyszły z pod *Neustadt*.

Hrabia Jmć *de Luxace* woysko swoje w rezerwie o północy z obozu miał ruszyć, i z nim stanąć na prawey stronie obozu woyska wielkiego, dla zallonienia marszu, i utrzymania Dywizyi zostających pod kommendą Jchmć Panow *de Lillebone*, *du Blaisel* i Xiążecia *de Robecq*, które miały być w ostatniey straży, pod kommendą Hrabia *de Stainville*, Ten zaś miał rozkaz, żeby przededniem woysko swoje w lesie ukrył, strażę na zwyczajnych sobie mieyscach rozłożył, a zamiast Infanteryi Dragonią piechoto na szylwachty rozstawił; a żeby nieprzyjaciel poki by tylko można było, o ruszeniu się woyska nie był uwiadomiony. Wszystko to do skutku było przyprawadzone, i Allianci o odeysciu woyska naszego nie prędzey dowiedzieli się od chłopow z *Wassenberg*, aż gdy iuż ostatnie strażę z tey wsi były wyszły.

Marsz ten dobrze nam się powiódł, chociaż wielka była niepogoda, i woysko wczesnie stanęło o milę od *Frankenberg* przy wyisciu z lasu tam kończącego się i tam zanocowało, aby przy ogniach rozłożonych miało nocleg wygodny, i ofuszyło się.

Hrabia Jmć *de Luxace* z rezerwą idąc za woyskiem, dla ekwipażow był w marszu opoźniony, ale ponieważ tego dnia miał stanąć w *Rauschenberg* i 3. mile mniej od Woyska miał uysć, równo znami stanął w swoim obozie.

Baron *de Glaubitz* tegoż dnia z Brygadą *d'Anhalt* i z *Huffaryą de Berchini* miał iść do *Amoenburg*, dla zallonienia *Marpurga*, i konwoiow z *Giessen* idących, miał przy tym rozkaz do trzymania straż nad rzeką *Ohme* i dania wiadomości o obrotach nieprzyjacielskich.

Xiążę Marszałek także równo ze dniem Barona *de Clofen* we 2,400. ludzi wysłał do *Raderen*, a Jchmć *PP. de Poyanne* i *de Rothe* wzięli rozkaz, żeby tegoż dnia stanęli w *Saxenberg* dla strzeżenia ciasnych drog i wstępu do równiny pod *Corbach*.

Dnia 9. rano Baron *de Clofen* z podjazdem swoim poszedł ku *Saxenhausen* i *Naumburg*, dla wzięcia wiadomości o obrotach nieprzyjacielskich, a Hrabia *de Stainville* Xiążęcia *de Robecq* wysłał ku *Frankenau* i *Wildungen* na tenże koniec. Wiele albowiem na tym zależało żebyśmy się mogli wywiedzieć jeśli nieprzyjaciel rzekę *Eder* przejdzie i ku *Corbach* obróci się, bośmy się obawiali, żeby się z wielką częścią wojska nie udał ku *Marpurg* i *Giessen*, a nam nie przeziął komunikacyi i sprowadzenia żywności; Tym czasem wojsko zbliżywszy się do *Frankenberg* stanęło przy mostach, któremi miało przejść rzekę *Eder*.

Około godziny 8. Marszałek odebrał wiadomość, iż wojsko nieprzyjacielskie dnia 8. po południu ruszyło się ku rzecze *Eder*, zaczyn też rzekę wojsko nasze zaraz przešlo; Hrabia *de Lusace* wziął ordynans, żeby przyjechał do *Frankenberg* a Ichmć Panom *de Poyanne* i *de Rothe*, stanąc kazał w *Finningshausen* dokąd wojsko miało przybyć. Marszałek sam złączywszy się z Dywizją Imci Pana *de Rothe*, wyjechał przodem dla wyznaczenia obozu. Gdy po lewey znajdował się stronie, usłyszał huk z ręczney strzelby na pagórku po prawey od *Corbach* i w net się dowiedział od Imci Pana *de Clofen*, że gdy ten przybył do wieży na tymże pagórku, obaczył dwa obozy nieprzyjacielskie, pierwszy Generała *Luckner*, a drugi między dwoma lasami, którego nie mógł widzieć ani początku ani końca, i że zatym ustępował ku *Corbach*. Ponieważ wiele na tym zależało, żeby ten pagórek był od naszych osadzony, a żadnegośmy tam jeszcze wojska nie mieli, Marszałek oznaymić mu kazał, iż wojsko jest w marzu, i już lewym skrzydłem do *Corbach* się zbliża, żeby zatym wszystkimi siłami starał się o osadzenie tego pagórka. Imć Pan *de Clofen* zaraz się wrócił i Marszałek sam z Xiążęciem *de Conde* do niego przybył; Lecz na pagórku już liczniejszy pokazał się wojsko nieprzyjacielskie, zaczyn musiał zacząć Karabinierow i dwóch Brygad Infanteryi, po które Marszałek posłał. Tym czasem też noc nastąpiła.

Hrabia *de St. Germain* tegoż wieczora do *Bretzlar* przybywszy do Marszałka przysłał z tym, iż do *Corbach* ich nie dociągnie. Marszałek odpowiedzieć mu kazał, iż ponieważ nieprzyjaciel tak jest blisko, żeby się zaraz ruszył, aby się rano z nim mogli złączyć.

Dnia 10. rano Imć P. *de Clofen* donosił, iż większa jeszcze była liczba Nieprzyjaciół na pagórku z ciężkimi armatami, co i Marszałek sam postrzegł. Nieprzyjaciel na ten czas wychodził z lasu, którego brzegi osadził Infanterją; między lekkim wojskiem jego a Husaryą naszą znowu tam była potyczka. Marszałek las ten obiecać kazał i postrzeżono kolumnę od 7. do 8. tysięcy wojska, prócz tego, które już do lasu było weszło. Już od rana ruszyć się był kazał 2. Brygadom Infanteryi i Karabinierom z 8. armatami, Hrabia *de St. Germain* z 2. Brygadami Infanteryi także przybył, i oznaymił, iż Kawalerya jego chyba stanie o godzinie 3. po południu, reszta zaś Infanteryi z Artyleryą tego dnia do *Corbach* nie sięgnie.

Marszałek część lasu naprzeciw nieprzyjacielowi osadzić kazawszy przez Woluntaryuszow *de Flandres*, Hrabi *de St. Germain* zlecił, żeby ich wspierał przez 2. Brygady, które z sobą przyprowadził. W net potem dwie Brygady nadeszły z kilką armatami, którym za tymże lasem kazał stanąć. W krótce nieprzyjaciel uderzył na Woluntaryuszow, którzy, dwiema Brygadami wsparci, utrzymywali się przez czas nieciaki, lecz nakoniec siłom przewyższającym część lasu musieli ustąpić.

Tym czasem 4. Brygady Infanteryi i 4. Kawaleryi nadeszły; ale też z strony nieprzyjacielskiej pokazały się dwie bardzo znaczne kolumny, i rozumieliśmy, że całe Wojsko Xiążęcia Ferdynanda było tu zgromadzone. Marszałek to widząc nie kazał lasu atrakować, a nawet Brygadom Kawaleryi zatrzymać się kazał za *Corbach*, ponieważ nie upatrzył był jeszcze miejsca; którądy by się w potrzebie mogła reysterować. Rozumiejąc bowiem, iż miał mieć sprawę z wielką częścią Wojska nieprzyjacielskiego, przed przystąpieniem

woyłka Francuskiego, które przed godziną 5. przybyć nie mogło, podał by się był w niebezpieczeństwo utracenia wszystkich ludzi, których przodem wysłał. Gdy zaś postrzegł koniec kolumn nieprzyjacielskich, i rozumiał, iż nie całe to ich było wojsko, do wszystkich Brygad przybywających posłał rozkaz, żeby się z nim złączyły. Hrabi *de St. Germain* kazał atakować las z 2. Brygadami z lewej strony, a Jmé Pan *de Clafen* z iedną stanął od równiny, którądy nieprzyjaciel do lasu wchodził. 24. armaty też dopiero przyprawione lokowano na górze do zbitcia baterii, z której nam nieprzyjaciel z 7. armat i 3. moździerzy bardzo szkodził. Tęgoż czasu Marszałek Generała *de Guerchy* z 2. Brygadą, mi posłał do lasu dla atakowania tej baterii, a przed lasem drugie 2. postawił w rezerwie. Brygada *Nawarska* poszła przeciw baterii, a *Królewski* do lasu między *Nawarską* i Hrabi *de St. Germain*, bitwa na ten czas była walna, i nieprzyjaciel z lasu był wypędzony. Brygada *Nawarska*, dołem przymknąwszy się aż o 50. kroków od baterii i między do niej skoczywszy, bagnietami żołnierza nieprzyjacielskiego z niej spędził, i wielką liczbę wykłóła.

Nieprzyjaciel z lasu wyszedł w wielkim nieporządku, lecz Kawalerya jego za lasem uszykowana, Infanterji naszej dalszego bronila przesładowania. Wojsko jego z lewego skrzydła chciało w prawdzie powtórnie uderzyć na Brygadę *Nawarską*, lecz gdy dwiema innemi była zmocniona, i 500. jazdy lekkiej na nieprzyjaciela z boka posłano, zgoła ustąpił z placu, Huszarowie nasi spotkawszy się z 1. Regimentem Dragonii Angielskiej prawie cały wycięli albo w niewolę wzięli reszta do lasu uszła, którą lekka jazda z Dragonią *de Beaufrémont* okrążyła; na liczne też korpus Infanterji uchodzącej natarwszy, odebrała im armatę z której właśnie do niej ognia dawano. Dalej przesładować nie można było, ponieważ wielka część wojska nieprzyjacielskiego na pagórkach stanęła, a wojska naszego iest szczer nie było, gdyż pierwsza straż dopiero o 6. w wieczor pod *Corbach* przyzła.

Nieprzyjaciel o nocy od boiowiska przy *Saxenhausen* nocował pod bronią, gdzie całe wojsko ma być zgromadzone.

Bitwa zwąwa trwała przez godzin 4. a bicie z armat od godziny 7. z rana do 4. z południa było kontynuowane. Xiążę *de Conde* i Xiążę Marszałek byli w wielkim śmierci niebezpieczeństwie, gdyż o 40. kroków od nich przypadkiem na 10. wozach prochy się zapaliły przez co blisko 100. ludzi było zabitych lub ranionych. Utrata nasza na tak straszny ogień, który wytrzymywaliśmy, mniej iest znaczna, ponieważ nad 6. aldo 700. ludzi zabitych i ranionych nie liczymy. Nieprzyjacielska zaś nierównie iest większa, w niewolę wziętych mamy więcej iak 800. ludzi, prócz 5. albo 600. ranionych. Zabitych zaś iest nad 2.000.

Skutek pokazuje potrzebę pośpiechu, którymśmy 14. mil usli i rzekę *Eder* przešli, czego byśmy się nie byli ważyli, gdyby nieprzyjaciel choć 10.000. ludzi był miał do bronienia nam przeyscia. Dziwna iest rzecz, że Xiążę *Ferdynand*, miawszy intencją bronić nam tego przeyscia, czego dowodem bitwa iest stoczona, tak długo się zabawił w *Ziegenhym*.

Od dnia 12. Lipca z rana:

Mamy wiadomość, iż Xiążę *Ferdynand* dnia 10. o godzinie 7. w wieczor do *Saxenhausen* powrócił, że Młody Xiążę *Brunświcki* w ramię prawe iest postrzelony, że wozami wielką liczbę ranionych, między któremi wiele Officerow, Alliansi sprowadzili, i że w zyscy wyznają, iż wielką kłęskę ponieśli. Dwa Regimenty Infanterji *Hanowerskiej* prawie ze wszystkich są zniszczone.

Wojsko całe Xiążęcia *Ferdynanda* dnia 10. dopiero w nocy do obozu przyszło a to bez bagażow; w bitwie zaś była Dywizya Xiążęcia *Brunświckiego* o młodego. Dywizya Generała *Kilmanssegge*, Generała *d. Anhalt*, Generała *Luckner*, i Huslary z Dragonią Sztabu generalnego, co ogółem wynosiło 35.000. ludzi.

Dnia 12. rano o godzinie 5. Xiążę *Ferdynand* z wojskiem generalnego Sztabu wyjechał dla przygotowania marszu ku *Wolfswagen*.